

ærede Minister maa kunne reservere sig sin Mening med Hensyn til, hvorledes der ellers skal gaas frem i disse Forhold. Men den højtærede Minister maa ogsaa indrømme andre og navnlig de paagældende eller dermed ligestillede Samfundsklasser at drage deres Konsekvenser, ligegyldigt hvad den højtærede Minister eller jeg eller vi mene om dette Spørgsmaal, og hvis der i selve Forslaget er noget, som gør det muligt og rimeligt at følge en lignende Vej i andre lignende Tilfælde, kan det ikke nytte, at vi her reservere os vor Stilling. Hvad den højtærede Ministers Spørgsmaal til mig angaar, om jeg virkelig vil forlange, at man fra Statens Side skal støtte en hel Del andre store Samfundsklasser paa det uvisse, som vi her have gjort det, vil jeg svare, at jeg jo udtrykkelig har udtalt det modsatte, da jeg udtalte mig i saa Henseende, idet jeg udtrykkelig bemærkede, at hvis der var Spørgsmaal om Hjælp til Selvhjælp for de andre Samfundsklasser, hvor man ad statistisk Vej kunde foretage Beregninger, maatte det selvfølgelig være Statskassen, der fik den sikre Del, og de paagældende, der fik den usikre Del. Altsaa, jeg har ikke sagt, at dette Forslag skulde være det nøjagtige Forbillede i andre lignende Retninger. Jeg havde dog ikke troet, at den højtærede Minister var bleven saa ivrig over for den Tanke, thi det er jo ganske naturligt og kan ikke benægtes, at selv om der ikke har foreligget noget Kommisions- eller Regeringsforslag i saa Henseende, har Bevægelsen i Befolkningen krævet de saakaldte sociale Love, Ulykkesforsikringen, Alderdomsforsørgsels og Sygeforsikringen lige saa stærkt for den enes Vedkommende som for den andens. Men da man havde løst de to, var man bleven træt og maatte puste. — Hvad angaar, at mine Udtalelser skulle bringe denne Lov i Fare, da tror jeg ikke herpaa. Det vil jo snart vise sig, om her er en eneste, der er bleven ængstelig; i det andet Ting vil man sikkert behandle Sagen efter dens egen Natur og ikke lægge særlig Vægt paa de Forhaabninger og Ønsker, der ved en saadan Lejlighed i Almindelighed kan fremsættes.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det ærede Medlem husker fejl, naar han siger, at man først løste Alderdomsforsørgsels og derefter Sygekassesagen ved Statshjælp, men at man derefter blev træt, og at der af den Grund ikke kom nogen Ulykkesforsikring paa det samme Grundlag; hvorimod jeg kom til, hvorefter man tog fat igen,

og vi fik den bestaaende Lov, som lagde Forsikringen over paa Arbejdsgiverne. Saaledes forholder det sig ikke. Nej, Ulykkesforsikringsspørgsmaalet have vi faaet løst i Overensstemmelse med Arbejderkommissionens Princip, som fra 1887 enhver Regering har optaget, nemlig Arbejdsgivernes Erstatningspligt, og der har ikke været foreslaaet eller vedtaget noget som helst andet. Men det kan jo ikke nytte noget, at jeg diskuterer med det ærede Medlem om denne Sag, Principspørgsmaalet er jo i den Grad i en Aarrække uddebatteret i denne Sal, at jeg tror, at alle, som have været Medlem af Folketinget i de sidste 4—5 Aar, ville være enige med mig i, at er der noget, der er uddebatteret, er det Spørgsmaalet om Arbejdernes Ulykkesforsikrings Principper. Det er jo saaledes, at Sygekasseloven er vedtagen i Overensstemmelse med, hvad der af Arbejderkommissionen blev foreslaaet, altsaa Hjælp til Selvhjælp, og Ulykkesforsikringen blev ordnet i Overensstemmelse med de Principper, som oprindeligt blev foreslaaede for dens Vedkommende. Det er slet ikke saaledes, at man tilfældigvis, eller fordi man blev træt, eller fordi den ordnedes sidst, gjorde det paa den Maade, at Forsikringen blev lagt paa Arbejdsgiverne, men det blev løst — hvad Arbejdsgivernes Erstatningspligt angaar — saadan som det er løst i ethvert Land i Verden, hvor man har en Ulykkesforsikring for Arbejdere, ordnet ved Lovgivning. Disse Lovgivelser bør man ikke røre ind i hinanden, men man maa være paa det rene med, hvad der er Alderdomsforsørgsels, hvad Ulykkesforsikrings og hvad Sygeforsørgsels bærende Principper. Disse tre Slags Forsikringer have store Forskelligheder indbyrdes, og Ulykkesforsikringen er ganske særlig forskellig fra de andre, fordi Arbejdsgiveren kan øve saa stor Indflydelse paa Ulykkestilfældenes Undgaaelse. Dette har jeg villet pointere, og jeg kan ikke billige, at det ærede Medlem nu i Anledning af dette lille ganske specielle Lovforslags Fremkomst har villet oprulle og bliver ved at fremholde et Ulykkesforsikringsperspektiv med Statshjælp til Præmier, thi jeg kan ikke se andet, end at Udsigterne for dette hans eget Lovforslag ved slige Udtalelser kunne blive væsentlig ringere.

Ordføreren (Alf. Christensen): Jeg ønsker at slaa fast, at den af det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) rejste Diskussion er nærværende Lovforslag fuld-